

РЕШЕНИЕ

№ 7154

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 26.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Маринова и при участието на
прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **4514** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 207 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1
от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на М. К. М. и М. Т. С. от [населено място] срещу
Столична община с искане за присъждане на обезщетение за причинени имуществени
вреди по реда на ЗОДОВ.

В исковата молба, както и в писмени бележки, се твърди, че в резултат на
незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица на Столична община, район „Б.“,
изразяващо се в неизпълнение на законови задължения при извършване на определена
административна дейност, на ищите са били причинени имуществени вреди. В
исквата молба се сочи, че претенцията на ищите е свързана с издаването на скица №
АГ 94 Т-30/07.04.1999 г., презаверена на 16.10.2007 г. с вх. № 9400-1784/10.10.2007 г.
на район „Б.“, Столична община, в която поради бездействие на длъжностни лица от
Столична община не е отразено със забележка, че регулационните сметки не са
уредени за парцел VIII-1731, кв. 16. Ищите твърдят, че именно във връзка с така
издадената скица не е сключен окончателен договор за продажба на собствения им
недвижим имот, представляващ парцел VIII-1731, с площ от 1104 кв. м., заедно с
построената в него масивна жилищна сграда с площ от 71 кв. м., кв. 16, по плана на
[населено място], с А. В. С. и М. В. П., с които на 08.04.2008 г. са сключили
предварителен договор за покупко-продажба на този имот. В резултат на това
купувачите са предявили срещу ищите и претенция за връщане в двоен размер на

авансово заплатената им сума в размер на 26 000 евро. Твърди се също така, че към периода на сключване на окончателния договор за покупко-продажба ищците са поискали издаване на актуална скица за процесния имот, в която скица № АГ 94-00-3773/01.04.2008 г. на район „Б.”, Столична община, е отразена забележка, че имотът е „без документ за уредени придаваеми части”. Претендира се от съда да се произнесе с решение, с което да осъди ответника да заплати за преки вреди - сумата в размер на 54 563 евро и 2133 лева, претърпени вреди, представляващи двойният размер на капарото по предварителния договор от 2008 г., ведно със съдебните разноски и законната лихва от датата на увреждането, както и пропуснати ползи – сумата в размер на 135 000 евро, представляваща ценова разлика между нереализираната сделка за продажба през 2008 г. по вина на служителите на ответника и реалната цена, на която е продаден имота през 2010 г., ведно с лихви и съдебни разноски.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, чрез процесуалните си представители оспорва изцяло исковата молба и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана. Претендират присъждане и на разноските в писмени бележки по делото.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита предявения иск за неоснователен и моли същият да бъде оставен без уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 08.04.2008 г. ищците са се задължили да продадат на А. С. и М. П. собствения си недвижим имот, съгласно нотариален акт № 69, том LLXIX, дело № 23907/1995 г., а именно: парцел VIII-1731 от кв. 16а по плана на [населено място], с площ от 1104 кв. м., заедно с построената в него масивна жилищна сграда със застроена площ от 71 кв. м. При сключване на предварителния договор от продавачите е представена скица № АГ 94-Т-30/07.04.1999 г., презаверена от район „Б.”, Столична община, с вх. № АГ 9400-1784/10.10.2007 г., в която за цитирания имот в графа „забележка” е посочено само, че „п-л VIII-1731 е идентичен с имота, описан в нотариален акт № 69/1995 г.”. Същевременно на ищците от район „Б.” е била издадена актуална скица № АГ 9400-3773/01.04.2008 г., в която за процесния имот е записано, че е „УПИ с неуредени придаваеми части”, а в графа „забележка” е вписано „без документ за уредени придаваеми части”. Във връзка с така издадената скица в деня на сключване на окончателния договор с купувачите А. С. и М. П. нотариус М. М. – Р. е съставила констативен протокол по чл. 593 от ГПК за това, че не може да се сключи окончателен договор при условията на подписания предварителен договор от 08.04.2008 г.

След неподписване на окончателния договор, поради представената скица от 01.04.2008 г. с посочени за процесния имот неуредени сметки по регулация, ищците е следвало да върнат на купувачите в двоен размер авансово заплатена сума от 26 000 евро, както и деловодни разноски във връзка със заведено срещу тях гражданско дело пред Софийски градски съд. По делото са представени и приети като доказателства решение № 5327/19.11.2010 г. на СГС, постановено по гр. дело № 4361/2009 г., решение № 656/26.04.2011 г. на САС, постановено по гр. дело № 304/2011 г., както и бележка от [фирма] за извършен превод в размер на 26 000 евро на името на А. С. от ищцата М. М. с посочено основание – връщане на капаро по предварителен договор за

покупко-продажба.

В исковия процес за приети като доказателства и заповед № РД-561-127/23.03.2009 г. на кмета на Столична община и договор за прилагане на влязъл в сила план за регулация по ЗУТ от 21.06.2009 г., с които на ищите е прехвърлено правото на собственост върху общински недвижим имоти, съставляващ реална част от поземлен имот без пл. №, с площ от 77 кв. м., придаваем към УПИ VIII-1731, с площ от 1104 кв. м., като едновременно с това Столична община придобива правото на собственост върху собствения на ищите недвижим имот, представляващ реална част от поземлен имот № 1731, с площ от 44 кв. м. Представени са по делото и нотариален акт за учредяване право на ползване и покупко-продажба на недвижими имоти № 85, том I, рег. № 2441, дело № 67/2010 г., както и предварителен договор за покупко-продажба на процесния имот с посочена в него покупна цена 170 000 евро.

В процеса е прието и становище на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице В. Б. Д. съгласно, което действащият регулационен план на [населено място], м. „С.“, одобрен със заповед № РД-09-50-204/21.04.1997 г. е допълнена със заповед № РД-50-26/09.06.1999 г. за ЧИРП на кв. И., с приложена нотариално заверена декларация от нотариус Р. Д. при СРС, по което за имот пл. № 1731 е отреден парцел VIII-1731, кв. 16а, като придаваемото място, заемащо източната страна на парцела, разположено непосредствено до [улица], 177, съдържащо площ от 77 кв. м. е в границите на парцела, за което няма данни сметките по регулация към този момент да са уредени. Вещото лице е констатирало още, че при издаване на скицата от 01.04.2008 г. действащият регулационен план е този от 1997 г., както и към този момент, и към презаверяването и на 17.10.2008 г., е имало неуредени сметки по регулация. Съгласно експертизата процедурата по уреждане на сметките по регулация за процесния имот е реализирана през 2009 г. със заповед № РД-561-127/23.03.2009 г. на кмета на Столична община и договор от 21.07.2009 г. Вещото лице е установило, че във връзка със заявление вх. № АГ-94-00-4168/23.04.2008 г. на М. М. е издадена заповед № РД-50-129/19.11.2008 г. на район „Б.“, Столична община, с която е одобрено попълване на кадастралния план на м. „С.“ с имот пл. № 2672.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда. В процесния случай, въз основа на изложените от ищеца фактически обстоятелства и формулирания петитум, съдът квалифицира предявеният иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ като иск за обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица на Столична община, район „Б.“, при изпълнение на административна дейност. Ищецът претендира вреди от незаконосъобразно бездействие, изразяващото се в издаването на скица № АГ 94 Т-30/07.04.1999 г., презаверена на 16.10.2007 г. с вх. № 9400-1784/10.10.2007 г. на район „Б.“, Столична

община, в която длъжностните лица не са отразили забележка за неуредени придаваеми части.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди доразвива принципа, че всеки дължи обезщетение за вредите, които е причинил виновно другиму, като създава облекчен ред за ангажиране на отговорността на държавата за вредите причинени на нейните граждани от органите на администрацията при изпълнение на правно регламентирана административна дейност. В процесния случай, за да се ангажира тази отговорност по отношение на ответника Столична община, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят елементи от фактическия състав на цитираната разпоредба – незаконните бездействия, извършвани от длъжностни лица на ответника, които са свързани с изпълнение на административна дейност, претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконните бездействия и вредата. В настоящото производство обаче не се установи по безспорен начин, че всички елементи на този фактически състав са налице. От една страна в процесния случай ищите твърдят наличие на незаконно бездействие от страна на ответника, но не представят доказателства, че по съответния ред това бездействие е признато за незаконно. С предявяването на исковата си молба ищите не искат от съда да постанови незаконосъобразността на бездействието на ответника. Претенцията, с която е сезиран съдът, е да му бъде изплатено обезщетение за претърпените от него преки имуществени вреди, както и пропуснати ползи. Съдът не може служебно да излиза извън пределите на това, с което е сезиран и служебно да допълва волята на ищеца. Но дори и да се приеме, че макар и изрично да не са направили такова искане в петитума на исковата молба, то същото следва от обстоятелствената част на исковата молба, настоящият съдебен състав намира, че не беше доказано в настоящото производство наличието на бездействие от страна на съответните длъжностни лица при Столична община, район „Б.“, което да е в причинна връзка с настъпилите имуществени вреди за ищите. Предмет на защита в производството по чл. 257, ал. 1 от АПК е бездействието на административния орган когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Член 257 от АПК не дава определение на понятието „бездействие“, поради което съдържанието му следва да бъде изведено по тълкувателен път. Настоящият съдебен състав споделя разбирането, че не всяко неизпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл. 257, ал. 1 от АПК, а само неизвършването на фактически действия, при наличието на нормативноустановено задължение за извършване на такива. Съставомерна в този случай е липсата на активно поведение /бездействие/ на компетентен орган по надлежно отправено и законово обосновано искане за извършване на конкретни фактически действия. В процесния случай, ищите конкретизират твърдяното бездействие от страна на служители на Столична община, район „Б.“, като неотбелязване в издадена скица №№ АГ 94 Т-30/07.04.1999 г., презаверена на 16.10.2007 г. с вх. № 9400-1784/10.10.2007 г., в графа „забележки“ на обстоятелството за неуредени сметки по регулация за собствения им имот - парцел VIII-1731, кв. 16а. В тази връзка следва да се има предвид, че в съответствие с разпоредбата на чл. 31 от Наредба № 3/28.05.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, в редакцията ѝ приложима към датата на презаверка на скицата от 10.10.2007 г., скицата на поземления имот се изработва в подходящ мащаб съгласно приложение № 6 и съдържа: 1. идентификатора на имота -

нов и стар; 2. номера и датата на заповедта за одобряване на кадастралната карта и номера и датата на заповедта за последното изменение за поземления имот; 3. адреса на имота; 4. площта на имота; 5. трайното предназначение и начина на трайно ползване на имота; 6. границите и номера на имота; 7. очертанията на сградите, разположени в имота, и техните номера; 8. идентификаторите на съседните поземлени имоти; 9. границите /или част от тях/ на съседните поземлени имоти и сградите в тях; 10. името на собственика/собствениците и съответните им идеални части; 11. данни за документа /акта/, от който лицето черпи правата си; 12. дата и името на длъжностното лице, изработило скицата; 13. име и подпис на началника на службата по кадастъра и печат, като по молба на собственика скицата на поземления имот може да съдържа и размерите на границите и списък с координатите на точките, определящи границите на поземления имот. В съответствие с цитираната разпоредба не е било налице нормативно установено задължение за съответното длъжностно лице да посочва забележки в скицата, касаещи неуредени сметки по регулация за процесния имот, след като констатирането на това обстоятелство не е сред задължителните реквизити на скицата. От друга страна вписването на някаква забележка в издадена скица за поземлен имот по своя характер не съставлява фактическо действие. При така установеното по делото съдът приема, че не е налице твърдяното от ищците бездействие на служители на Столична община, район „Б.“, свързано с непосочване в издадена скица за процесния имот на неуредени придаваеми части.

В процесния случай следва да се има предвид също така, че дори и да се приеме, че е налице незаконно бездействие, то не е налице и друга една от предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - че причинените вреди са в резултат именно от поведението на длъжностни лица при Столична община. Това е така, защото още преди сключването на предварителен договор за покупко-продажба на процесния недвижим имот на 08.04.2008 г. на ищците вече е било известно обстоятелството, че по отношение на собствения им имот има неуредени сметки по регулация, тъй като същите към датата 01.04.2008 г. са разполагали със скица № АГ 9400-3773/01.04.2008 г., в която е записано, че имота е „УПИ с неуредени придаваеми части“, а в графа „забележка“ е вписано „без документ за уредени придаваеми части“. В тази връзка следва да се има предвид също така, че при исковете по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ тежестта на доказване е на ищеца по делото, който в настоящото производство не се справи с предоставената му по закон доказателствената тежест и не ангажира каквито и да било доказателства, от които по безспорен начин да следва, че настъпилите за ищеца вреди са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни бездействия на служители на Столична община при изпълнение на административната им дейност.

По тези съображения, съдът намира, че така предявеният и поддържан иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователен, тъй като не е налице една от двете кумулативно изискващи се предпоставки за ангажиране на отговорност, а именно - незаконно бездействие, извършено от длъжностни лица на ответника, което съставлява административна дейност. С оглед на това и претенциите за присъждане на обезщетение за имуществени вреди следва да бъдат отхвърлени изцяло. Последица от отхвърлянето на тези искове ще бъде и отхвърлянето на претенцията за лихви като акцесорна по своя характер.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че за ищците не е възникнало субективното право да претендират обезщетение за имуществени вреди,

причинени от незаконосъобразно бездействие на служители на ответника и предявената от тях искова претенция се явява неоснователна.

Водим от горното Административен съд - София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на М. К. М. и М. Т. С. от [населено място] срещу Столична община с искане за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди по реда на ЗОДОВ, като неоснователна.

ОСЪЖДА М. К. М., с ЕГН: [ЕГН] и М. Т. С., с ЕГН: [ЕГН], да заплатят на СТОЛИЧНА ОБЩИНА сумата в размер на 7 936 /седем хиляди деветстотин тридесет и шест/ лева, представляваща внесен депозит за вещо лице в размер на 50 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 7 886 лева, определено по реда на чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: